

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Τετάρτη 7 του Μάρτη — Τρίτη 13 του Μάρτη

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ. Οί εκλογές της Κυριακής έδωκαν τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ περιμέναμε, ἐλπίζαμε κ' εὐχόμεστε. Πρῶτα ἡ Ἀθήνα έδωκε τὸ χτύπημα στὰ παλιά κόμματα ρίχνοντάς τες τέσσερες χιλιάδες ψήφους ἀπ' τὸν τελευταῖο κυβερνητικὸ βουλευτὴ — ἕναν πέρα πέρα ἄγνωστον ἄνθρωπο — αὐτὸν τὸν ἀρχηγὸ τῆς ἐνωμένης Ἀντιπολίτευσης, τὸ ντόπιον κ' ἕναν σχετικῶς ἀπ' τοὺς τιμιότερους παλιούς πολιτικούς, τὸν κ. Ράλλη. Κάθε ἄλλο βέβαια παρὰ νὰ μᾶς λυπήσει τὸ ἀποτέλεσμα αὐτό· ἴσα-ἴσα χαρήκαμε δλόκαρδα γιὰ τὴν ἀποτυχία αὐτὴ τοῦ κ. Ράλλη, γιατί τὴν παρουσία του μέσα στὴ Βουλὴ θὰ τὴ θεωρούσαμε γιὰ ἐθνικὴ συμφορά· ὁ κ. Ράλλης μᾶς έδειξε μὲ τὴ διαγωγή του στὶς παραμονές τῶν ἐκλογῶν, πῶς καὶ κακὸς ψυχολόγος εἶταν καὶ τὴ δύναμη δὲν εἶχε — πρᾶμα δύσκολο ἄλλως τε γιὰ ἕναν τόσο ἡλικιωμένον πολιτικὸ — νὰ βγεῖ ἀπ' τὶς παλιές του μέθοδες. Φαντάστηκε πῶς μόνο μὲ βρισιδία φτάνει κανεὶς νὰ πολεμήσει τὸν ἀντίπαλό του. Φυσικὰ γι' αὐτὸ δικαιολογούτανε πληρέστατα· γιατί μὲ πράγματα, μὲ πρόγραμμα δὲν μπορούσε νὰ πολεμήσει. Κι ὁ λόγος εἶναι πῶς ἕνας τίμιος πολιτικὸς δὲν εἶταν δυνατό νὰ δώσει στὴν Ἑλλάδα μὲ ἐλπίδες ἐπιτυχίας πρόγραμμα ἄλλο ἀπὸ κεῖνο τοῦ κ. Βενιζέλου. Ὁ κ. Ζωγράφος τόλμησε φυσικὰ ν' ἀναπτύξει ἕνα πρόγραμμα συντηρητικῆς, πλουτοκρατικῆς ἰδεολογίας· ὁ κόσμος δὲν τὸ κατὰλαβε, γιατί ἄλλιως ζήτημα εἶναι ἂν θᾶπαιρνε παραπάνω ἀπὸ χίλιους ψήφους. Μὰ ὁ κ. Ράλλης εἰξευρε πῶς μὲ πλουτοκρατικὸ πρόγραμμα δὲ γινότανε δουλειά· τὸ φιλελεύτερο τὸ εἶχε πιά δώσει ὁ Πρωθυπουργός. Γι' αὐτὸν δὲν ἔμενε πιά τίποτε καὶ — μιὰ καὶ δὲν μπορούσε ν' ἀντισταθεῖ στὸν πειρασμὸ νὰ μὴν πολιτευθεῖ (κι αὐτὸ ἔπρεπε νὰ κάνει) δὲν εἶχε ἄλλο μέσο ἀπ' τὶς βρισιές γιὰ νὰ πολεμήσει. Κι ὁ λαὸς τοῦδωκε τὴ μόνη δυνατὴ ἀπάντηση· ὅ,τι μόνος του ἔπρεπε νὰ εἶχε κάνει, δηλ. νὰ μὴν ξαναανακατωθεῖ στὴν πολιτικὴ, τώρα μὲ τὴν πανηγυρικὴ τοῦ ἀποτυχία **ἀναγκάζεται** νὰ τὸ κάνει.

Κ' εἶναι αὐτὸ ἕνα ἀπ' τὰ σπουδαιότερα σημεῖα τῆς ἐκλογῆς. Μὰ ὅχι τὸ μόνο· ἡ Κυβέρνηση στέλνεται μὲ καταπληχτικὴ πλειονοψηφία — κ' οἱ τρεῖς κομματάρχες ποὺ ἔρχονται στὴ Βουλὴ μόνο κατὰ λάθος βέβαια βρίσκονται ἐκεῖ. Ἡ παρουσία τῶν ἀν-

θρώπων αὐτῶν εἶναι μιὰ παραφωνία· ὅχι πῶς οἱ ἐκλογεῖς τοὺς συμφώνησαν στὸ πρόγραμμά τους καὶ τὸ βρῆκαν καλύτερο ἀπ' τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβέρνησης. Οὔτε εἶχαν πρόγραμμα, οὔτε διαφέρουν οἰκονομικὰ οἱ ἐκλογεῖς ποὺ ἔδωκαν αὐτοὺς ἀπὸ κείνους ποὺ ψήφισαν τοὺς κυβερνητικούς ὑποψήφιους. Πρόκειται μόνο γιὰ μιὰ ἐξαιρετικὴ συμπάθεια στὰ πρόσωπα τῶν πολιτευομένων ἐκείνων, συμπάθεια ποὺ ἐξακολούθησε καὶ μετὰ τὴν Ἐπανάσταση, συμπάθεια ποὺ ἀποτελεῖ ὁμῶς ἄρνηση τῆς Ἐπανάστασης γιατί ἐκείνη χτύπησε πρόσωπα καὶ στὰ πρόσωπα ἐκεῖνα περιλαμβάνονται καὶ οἱ πολιτευόμενοι ἐκεῖνοι.

Δὲν ξέρουμε τί στάση θὰ τηρήσουν στὴ Βουλὴ οἱ μὴ Κυβερνητικοὶ πολιτευόμενοι, ἂν ἡ Κυβέρνηση τηρήσει, ὅπως ἐλπίζουμε, τὸ πρόγραμμα ποὺ έδωκε, πρόγραμμα ποὺ μπορεῖ νὰ τηρήσει μέσα στὰ τέσσερα χρόνια ποὺ ἔχει μπρός της, γιατί γιὰ τόσα μόνο μπορούμε νὰ ποῦμε πῶς δὲν ὑποσχέθηκε πολλὰ. Ἄν δὲν τὸ τηρήσει — θάχουν βέβαια ἕναν λόγο νὰ τὴν πολεμήσουν καὶ μαζὺ μ' αὐτοὺς κι ὅλοι μας ποὺ ὑποστηρίζουμε τὴν Κυβέρνηση μὲ τόσο φανατισμό. Μὰ ἂν τὸ τηρήσει; Ἐχουν βέβαια στὸν τόπο μας ὅλοι σχεδὸν τὴν ἀντίληψη πῶς σὲ κοινοβουλευτικὸ Κράτος πρέπει νὰ ὑπάρχει ἀντιπολίτευση, **πρέπει** δηλ. νὰ ὑπάρχουνε μέσα στὴ Βουλὴ γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα ἢ τοῦλάχιστο τὰ κυριώτερα διάφορες γνώμες, διάφορα προγράμματα· μὰ ποῦ τὴ βρῆκαν αὐτὴ τὴ σοφία ἐκεῖνοι ποὺ διαρκῶς τὴν κατεδάζουν, δὲν μπορούμε νὰ καταλάβουμε. Γιατί πρέπει νὰ ὑπάρχει ἀντιπολίτευση; Σὲ Κράτος ποὺ ἔχει Βουλὴ μὲ κόμματα ἀρχῶν καὶ ὅχι μὲ ἀρλούμπικα προσωπικὰ κόμματα ὅπως εἶταν ὡς τώρα τὰ ρωμέικα, κάθε κόμμα ἔχει καὶ τὸ πρόγραμμά του.

Μὰ ὅταν ἡ πλειονοψηφία τοῦ λαοῦ στείλει στὴ Βουλὴ ἀντιπρόσωπους ἑνὸς μόνο κόμματος, ἔπαυσε ἑνὸς μόνο προγράμματος πῶς θὰ ὑπάρχει στὴ Βουλὴ ἀντιπολίτευση χωρὶς νὰ βρεθοῦν μερικοὶ ἀπ' τοὺς βουλευτὲς ποὺ νὰ **προδώσουν** τὶς ἀρχές μὰ καὶ γιὰ τὶς ὁποῖες βγήκανε; Ποιὸς ἀπ' τοὺς σημερινούς βουλευτὲς μας θὰ τολμήσει, ἂν ἔχει μέσα του ἔχνος τιμῆς, νὰ φύγει ἀπ' τὴν Κυβέρνηση ὅσο αὐτὴ δὲν ἀπομακρύνεται ἀπ' τὸ πρόγραμμα ποὺ μὲ τόση λεπτομέρεια έδωκε; Καὶ ποιὸς ἀπ' τοὺς ἀντιπολιτευόμενους (στ' ὄνομα) θὰ τολμήσει στὴν Ἑλλάδα νὰ διαφωνήσει μὲ τὸ πρόγραμμα ποὺ έδωκε ἡ Κυβέρνηση; θὰ εἶναι ριζοσπαστικώτερος; τότε ποιὸς ἀντιπροσωπεύει; Ἀνάμεσο στοὺς ἐκλογεῖς τοῦ ζήτημα εἶναι ἂν θὰ βρίσκονται ἐλάχιστοι ποὺ νὰ τοὺς συμφέρει ριζοσπαστικώτερο πρόγραμμα. Θὰ εἶναι συντηρητικοί; καὶ πάλι θὰ προδώσουν τοὺς ἐκλογεῖς τους, ἐκλογεῖς ποὺ εἶναι ἢ γεωργοὶ ἢ μικροαστοὶ ἢ

ἐργάτες. Στὸν τόπο μας δὲν εἶναι δυνατό νὰ ὑπάρχει εὐκόλα τίμια ἀντιπολίτευση, τίμια Κυβέρνηση· ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι γεωργικὸς καὶ μικροαστικὸς· τοῦ ταιριάζει ἓνα κοινὸ πρόγραμμα. Οἱ λίγοι ἐργάτες καὶ οἱ λίγοι μεγαλοαστοὶ δὲν εἶναι τόσοι ὥστε ν' ἀντιπροσωπεύονται μέσα στὴ Βουλὴ· γι' αὐτὸ σὲ μᾶς ταιριάζει ἓνα τίμιον κόμμα, γι' αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε τὸ παράξενο ἂν μὲ ὅλο τὸ κοινοβουλευτικὸ μας πολίτευμα δὲν ἔχουμε ἀντιπολίτευση.

Γιατὶ ὁ κοινοβουλευτισμὸς δὲν ἔχει καμμία σχέση με συμπολίτευση καὶ ἀντιπολίτευση· κοινοβουλευτισμὸς θὰ πεῖ αὐτοδιοίκηση τοῦ λαοῦ καὶ αὐτοδιοίκηση σύμφωνη βέβαια με τὴ γνώμη του — καὶ ὅταν ἡ γνώμη αὐτὴ εἶναι μία σύμφωνα με τὴν οἰκονομικὴ κατάστασιν τοῦ λαοῦ, ἓνα θὰ εἶναι καὶ τὸ κόμμα, ἓνα θὰ εἶναι καὶ τὸ πρόγραμμα. Θὰ μένει μόνον ἡ ἐκτέλεση τοῦ προγράμματος — καὶ αὐτὴ θὰ τὴν ἐξελέγχει ὁ ἴδιος ὁ λαὸς στὶς ἐκλογές ἢ καὶ πρὶν ἀπ' αὐτὰς ἐκδηλώνοντας τὴ γνώμη του γιὰ κάθε προδοσίαν τοῦ ἀντιπροσώπου του καὶ ἀναγκάζοντάς τον νὰ παραιτηθεῖ, ὅπως σήμερον γίνεται σ' ὅλα τὰ πολιτισμένα κράτη (κοίτα τελευταῖα στὴν Ἰταλίαν τὴν παραίτηση τοῦ σοσιαλιστῆ Φέρρι).

Κ' ἐρχόμαστε στὸ τέλος τῆς κρίσεως μας· ὁ λαὸς πρέπει νὰ εἶναι σὲ θέσιν νὰ νοιώθει τὸ πρόγραμμα καὶ νὰ ἐξελέγχει τὴν Κυβέρνηση. Ἄν αὐτὸ συμβαίνει τώρα στὸν τόπο μας, ἀκόμα δὲν μπορούμε νὰ τὸ ποῦμε, μάλιστα εἴμαστε βέβαιοι γιὰ τὸ ἀντίθετο· ἡ ἐκλογὴ αὐτὴ δὲν εἶταν ἐκλογὴ ἐπιδοκιμασίας γιὰ τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβέρνησης· ἀπέδειξε πὼς με τὴν Κυβέρνηση εἶταν καὶ πολλοὶ ποὺ μόλις τοὺς ἀναπτύξει κανεὶς τὸ πρόγραμμά της δηλώνουν ἀμέσως πὼς δὲν τὸ δέχονται. Μὰ ἡ ἐκλογὴ αὐτὴ δὲν εἶταν πάλι καὶ ἐκλογὴ προσώπων· γιατί πολλοὶ ψήφισαν ἀνθρώπους ποὺ δὲν τοὺς εἶναι διόλου συμπαθητικοὶ καὶ ποὺ σὲ ἄλλῃ περίπτωσιν δὲ θὰ τολμοῦσαν νὰ παρουσιαστοῦν ζητώντας ψήφους. Ἡ ἐκλογὴ τῆς Κυριακῆς εἶταν ἐκλογὴ τοῦ προσώπου τοῦ κ. Βενιζέλου, εἶταν διορισμὸς του σὲ δικτάτορα με ὑπογραφή σὲ λευκὸ.

Τὸ κόμμα ἀρχῶν ἀκόμη δὲ δημιουργήθηκε γιατί λείπει ἡ βάση του, γιατί λείπει τοῦ λαοῦ ἡ πολιτικὴ μόρφωση. Μὰ τὸ κόμμα αὐτό, τὸ κόμμα ποὺ θὰ ἐξαρτᾶται ὅχι ἀπὸ λίγα άτομα ποὺ μποροῦν ν' ἀλλάζουν ἀντιλήψεις καὶ βλέψεις καὶ ποὺ ἀπ' τὴν ἄλλῃ μεριὰ με δημαγωγίαν ἢ με συκοφαντίαν μποροῦν νὰ παρασύρουν τὸ λαὸ σὲ πράξεις ἀντίθετες με τὸ συμφέρον του (κοίτα ἐκμετάλλευση τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος), πρέπει νὰ δημιουργηθεῖ. Κι ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ σύμφωνα με τίς ἀρχές του, σύμφωνα με τίς ὑποσχέσεις του πρέπει νὰ τὸ κάνει·

ἔχει τώρα ἀρκετὴ ἡσυχία καὶ ἀρκετὸν καιρὸ μπροστά του. Δὲν ξέρουμε πὼς ἐρχονται αὔριο τὰ πράγματα· δὲν ξέρουμε ἂν δὲ βρεθεῖ ἓνας ποὺ θὰ ἐκμεταλλεῖται λαϊκὰς ἀδυναμίας καὶ νὰ παρασύρει τὸν πολιτικῶς ἀμόρφωτο λαὸ σὲ καταστρεπτικὰ κινήματα γιὰ προσωπικὸ του συμφέρον, ἂν μάλιστα δὲν ἀνῆκει στοὺς παλιούς, ποὺ σὲ κεινοὺς μόνον δυσπίστει ὁ λαός. Χρειάζεται λοιπὸν πρῶτ' ἀπ' ὅλα νὰ μορφωθεῖ πολιτικὰ ὁ λαὸς αὐτός, χρειάζεται νὰ μορφωθεῖ ἔτσι ὥστε νὰ κινεῖται μόνον συνειδητά. Θὰ τὸ κάμνουν αὐτὸ μόνον οἱ πολιτικοὶ σύλλογοι ποὺ ὑποσχέθηκε ὁ κ. Πρωθυπουργός· πολιτικοὶ σύλλογοι, ἀνεξάρητοι ἀπ' τὴν κοινοβουλευτικὴ δράσιν του, πολιτικοὶ σύλλογοι ποὺ νὰ μὴν ἔχουν ἀνάγκη νὰ ὑποθάλψουν τίς σημερινὰς προλήψεις γιὰ νὰ πολεμήσουν ἀπ' τὴν ἀρχὴ καὶ νὰ θελήσουν νὰ χτίσουν δὲ γερὴ βάση τὸ οἰκοδόμημα. Ἐκεῖνοι ποὺ θ' ἀναλάβουν τὴν ἐργασίαν αὐτὴ πρέπει νὰ μὴν ἔχουν σκοπὸ νὰ πολιτευθοῦν, προτοῦ ὁ ἴδιος ὁ λαὸς εἶναι σὲ θέσιν νὰ ὑποδείξει μόνος τοὺς ἀντιπροσώπους του. Ἐτσι μόνον ἐξασφαλίζεται τὸ Κράτος αὐτό· ἔτσι μπορεῖ νὰ ἐλπίσουμε στὸ μέλλον του. Καὶ γι' αὐτὸ τὴν ὥθησιν σὲ τέτοια δράσιν περιμένουμε πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλο. Οἱ συναγωνιστὰς ἔξω ἀπ' τὴ Βουλὴ ἄς εἶναι βέβαιοι πὼς δὲ θὰ τοῦ λείψουν.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ. Δὲν μπορούμε νὰ μὴ σημειώσουμε με χαρὰ τίς τέσσερες νίκες ποὺ ἔχει νὰ δείξει ὁ δημοτικισμὸς στὶς ἐκλογές αὐτές· νίκες ἀρνητικὰς μόνον βέβαια, μὰ γι' αὐτὸ ὅχι λιγώτερο σπουδαῖες. Πώπηδες, Κουλουμβάκηδες, Πατσουράκοι καὶ Γκλαβάδες δὲ θ' ἀκουστοῦν τὴν τετραετία ποὺ μᾶς ἐρχεται στὴ Βουλὴ· τοὺς δημαγωγούς καὶ ἐκμεταλλευτὰς τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος ἔθαψε καλὰ ἡ περασμένη Κυριακὴ. Μὰ με μεγάλη λύπη πάλι θὰ ἴδῃ ὁ φιλελεύτερος παρατηρητὴς τὴν ἀποτυχίαν δυὸ ἀπ' τοὺς συμπαθέστερους βουλευτὰς τῆς περασμένης Βουλῆς, δυὸ νέων με ἀρχές, με γνώσεις, καὶ με χαρακτήρα, τῶν δυὸ κοινωνιολόγων βουλευτῶν κ. κ. Παπαναστασίου καὶ Πετιμεζᾶ. Ὁ πρῶτος ἔχασε χάριν στὴν ἀλαζονείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ποὺ γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἴδιος τιμωρήθηκε· τὸ δεύτερον τὸν πῆρε στὸ λαιμὸ τοῦ ὁ ἴδιος ὁ κ. Βενιζέλος ποὺ μπορούσε βέβαια νὰ τὸν προτιμήσει ἀπὸ μερικὰς μηδαμινότητες, ἂν ὅχι στὴν Ἀττικὴ, τουλάχιστον στὴν Ἀχαϊοῦλινδα. Ὡστόσο, τὴ λύπη μας τὴ μετριάξει λιγάκι ἡ σκέψιν πὼς καὶ ἔξω ἀπ' τὴ Βουλὴ εἶναι ἀρκετὴ δουλειὰ, δουλειὰ ποὺ νὰ τοὺς ἐξασφαλίζει με κάμποσον καιρὸ ἀπὸ κάθε τυχερὰς ἀποτυχίας καὶ νὰ

τούς αφήσει ν' ἀφοσιωθῶν τότε στὴ νομοθετικὴ ἐργασία.

ΕΝΑ ΑΡΘΡΟ. Γιά τοὺς ἀναγνώστες μας ποὺ θὰ ἔχουν τὴν περιέργεια νὰ μάθουν τίς σκέψεις τοῦ κ. Χαιρέπουλου γιά τὴν ὥρα, παραθέτουμε χωρὶς ἄλλα σχόλια τὴν ἀκόλουθον φράση ἀπ' τὸ κύριον ἄρθρον τῆς Τρίτης.

«Εἶνε γνωστὰ αἱ ἰδέαι, αἵτινες ἐμπνέουν τὴν ἐφημερίδα ἡμῶν. Ἀπὸ ἐννέα ἐτῶν ἀγωνιζόμενοι παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Λαοῦ ὑπὲρ τῆς μεταβολῆς, πρῶτοι ὑπερησπίσθημεν τὸν κ. Βενιζέλον εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Θερίσσου, πρῶτοι ὑψώσαμεν τὴν ἀνορθωτικὴν σημαίαν, πρῶτοι καὶ μόνοι συνειργάσθημεν μετὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ πρῶτοι ὑπεδείξαμεν εἰς τὸν Ἕλλη-

νικὸν Λαὸν τὸν ἄνδρα, ὅστις κυβερνᾷ σήμερον τὴν χώραν. Ἐὰν τελευταίως διεφωνήσαμεν πρὸς τὸν ἄνδρα τοῦτον, τὸν ἡλέξαμεν δριμύτατα διὰ τὰ εὐσιώδη σφάλματα τῆς πολιτικῆς του, δι' ἀγῶνος δὲ ὑπερανθρώπου πρόσπαθήσαμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἰσορροπίαν ἐν τῷ πολιτεύματι, δημιουργοῦντες τὴν ἀπαραίτητον κοινοβουλευτικὴν ἀντιπολίτευσιν, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἡμεῖς ἀπηρνήθημεν τὰς ἀρχὰς ἡμῶν, οὔτε ὅτι προσεκollήθημεν εἰς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ΗΜΕΙΣ συνετρίψαμεν». κ.λ. κ.λ. Ὡς τῇ Δευτέρᾳ δὲν ἀμφιβάλλουμε πῶς ὁ κ. Βενιζέλος θὰ εἶναι πάλι ὁ Μεσσίας τοῦ «Χρόνου». Κι ὅλ' αὐτά, νὰ σᾶς τὸ ποῦμε καὶ τὸ μυστικόν, γιά τὴν κυκλοφορίαν. Ἀποδείχτηκε μὲ τίς ἐκλογὰς πῶς ὁ κοσμάκης θέλει Βενιζέλο καὶ μεις Βενιζέλο πρέπει νὰν τοῦ δώσουμε γιά νὰ πουλιοῦνται τὰ φύλλα μας.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΑ ΤΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

“ΑΘΗΝΑΙ,, ΤΟΝΩΝ 16,000 ‘ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ,, ΤΟΝΩΝ 15,000

ΜΕ ΔΙΠΛΟΥΣ ΕΛΙΚΑΣ ΔΙΠΛΑΣ ΜΗΧΑΝΑΣ ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΑ ΕΙΣ ΑΝΤΟΧΗΝ ΚΑΙ ΕΥΣΤΑΘΕΙΑΝ
ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 15 ΜΙΛΛΙΩΝ

Διαμερίσματα ἐπιβατῶν ἀνετώτατα. — Αἰθουσαι πολυτελεῖς Α' καὶ Β' θέσεως, Καπνιστήρια ἰδιαιτέραι αἰθουσαι Κυριῶν, Μουσικῆς, Ἑστιατορίου. — Νοσοκομεῖον, ἀπολυμαντικὸς κλῖβανος, Δουτρώνες, Κουρεῖον, Παντοπωλεῖον, Καφενεῖον, Ζυθοπωλεῖον. — ΔΕΥΤΕΡΑ ΘΕΣΙΣ καινούργης με 200 κλίνας. — Θέρμανσις διὰ Καλοριφέρ εἰς τὰ διαμερίσματα τῶν Μεταναστῶν. — Ἰδιαιτέραι τραπεζαὶ Μεταναστῶν.

Ἡλεκτρικὸν φῶς, ἀσύρματος τηλεγράφος

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΑΚΤΙΚΑ ΚΑΤΑ 20 ΗΜΕΡΑΣ

**ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΜΕΣΩ ΚΑΛΑΜΩΝ-
ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΔΙΑ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ**

ΤΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ

“ΑΘΗΝΑΙ”

ΤΗΝ 17 ΜΑΡΤΙΟΥ 1912

ΔΙ' ΕΠΙΒΑΤΑΣ, ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΑΣΑΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΝ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ παρὰ τῷ Γενικῷ Πράκτορι τῆς Ἀτμοπλοῖας Λεωφόρος Αἰγέως Ν, 5,

ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ΥΠΟΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΡΑ ΤΗ ΓΕΝΙΚῇ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ ΟΔΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΑΝΩΘΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ